

CONSCIÈNCIA D'ARA
Cada dijous
i la setmana que ve:
Karima Berger
copsar l'islam plural

Estils

PERSPECTIVES DE L'ABSOLUT
Des de la fenomenologia de les religions i de l'experiència mística-religiosa, Xavier Melloni explora el territori transconfessional per afavorir el diàleg del sagrat.

La intranquil·litat: tresor amagat

La teòloga protestant Marion Muller-Colard ens convida a compartir la nostra condició d'intranquils

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Anyats en paradoxes constants, és d'agrair quan algú es dedica a reflexionar sobre aspectes que donem per fet, els qüestiona i ens ofereix una mirada renovada. L'àmbit de les ciències humanes és el terreny idoni per dur a terme aquests exercicis, i també la teologia, quan s'allibera de certes inèrcies, contribueix a replantejar aspectes que donem per vàlids. En aquesta tasca, potser són les teòlogues les que més tenen a dir, i no només en temes de gènere. Sovint són elles les que plantegen altres lectures necessàries. És el cas, per exemple, de la teòloga protestant Marion Muller-Colard, nascuda a Marsella fa quaranta anys i que, a més, és escriptora i medidora penal.

Entre les seves obres, moltes de les quals dedicades al públic juvenil, hi trobem alguns assajos estimulants al voltant del cristianisme, com per exemple un tractat breu i magníficament escrit que ha titulat, de manera explícita, *L'intranquil·litat* (Bayard). Una obra en què advoca per mantenir despert el terreny fèrtil de la intranquil·litat, ja que és "la nostra única oportunitat perquè hi germi alguna cosa que no imaginem". Acostumats com estem a associar espiritualitat i tranquil·litat, sorprèn gratament la reflexió de Muller-Colard, i fins i tot ha obtingut el premi al millor llibre d'espiritualitat 2017 a França. "¿És l'escriptura la que et fa intranquil o la intranquil·litat la que et converteix en escriptor? La bogeria d'intentar sortir del fangar de l'existència amb l'única força dels mots. La bogeria de qui escriu, comunió amb qui llegeix. Joia, fins a l'angoixa, de trobar aquell que comparteix, en la seva ficció, aquesta maledicció beneïda, aquesta benedicció maleïda de la intranquil·litat".

Culte als tranquil·litzants

"Sens dubte la intranquil·litat existeix. Que sigui intrínseca a la vida humana és cert. Però crec, i això em deixa perplexa i plena d'esperança, que aquesta pedra a la sabata no és tan malintencionada com acostumem a pensar. Ens fa sospirar, fins i tot gemegar, suar d'angoixa, però, en definitiva, què seriem sense la nostra intranquil·litat? Doncs és sobra el seu jou que podem tenir la ferma seguretat de poder dir que ningú és un ésser finit", afirma aquesta pensadora, que es queixa que ja de ben petits els infants reben tota la pressió del món adult perquè estiguin tranquils ("Que l'infant no

La teòloga protestant Marion Muller-Colard. YOUTUBE

obri la boca, que no interrogui més el seu desig ni la seva frustració, que estigui connectat a la virtualitat fidel de les pantalles que reemplaça la nostra presència aleatòria, al sucre que reemplaça la nostra tendresa...").

Si bé la nostra condició ens empenya a aquesta intranquil·litat, que, ben guiada, és font d'un aprenentatge constant, la pressió social no només recau en els més petits. "La intranquil·litat és un enemic a abatre contra el qual el màrqueting ens proposa sempre noves armes. Quantes vegades la idea de simplificar-nos la vida no és al centre d'un missatge publicitari? Compra això o allò altre, subscriu-te aquí, regala't unes vacances lluny de tot, estigues tranquil·la, tranquil·la... evita a qualsevol preu la frustració, la contrarietat, la molèstia, i no tinguis cap altra missió que considerar-te el centre del món", ironitza la teòloga, per a qui trobar un adult capaç d'una intranquil·litat infantil és un privilegi inesperat: "Hi veig una mostra de curiositat, de força, d'excés, d'audàcia...". De fet, com ella mateixa escriu, són precisament els altres "aquells grans vectors d'intranquil·litat", malgrat que el nostre entorn quotidià ofereixi una àmplia gamma de tranquil·litzants a la primera oportunitat ("I ho trobem a totes les botigues, a les boques de les

Canvi La intranquil·litat, ben guiada, pot ser una manera d'aprendre

En pau Acollir la intranquil·litat no és viure en l'angoixa, diu l'autora

mares i dels amics, als programes polítics..."). "Tots sabem -continua- que la intranquil·litat és una circumstància ineludible de la nostra vida i, per tant, busquem productes, déus, mantres, utensilis i diversió que ens allunyin d'aquesta contingència. Fins i tot podríem dir que no hi ha ningú més intranquil que qui vol fugir de la seva intranquil·litat".

Un déu intranquil

Lluny de la crítica fàcil al fet religiós, que molts consideren precisament un dels tranquil·litzants més antics i difosos de la història, però sense defugir-la, la teòloga francesa s'endinsa en una confiança vers la religió -en aquest cas el cristianisme-, que no amaga ni la crítica, ni la pròpia experiència personal: "Al bell mig de la vida, advoco per l'escàndol de l'Evangeli. Ja no estic en condicions de seguir cap sistema de pensament, de creença, ni tan sols cap sistema polític que em reconforti de veritats definitives. Ja no dono cap crèdit al probable, al directe i a la tirania de la felicitat que obsessiona les nostres vides occidentals". En conseqüència, com confessa, a la seva vida l'Evangeli sempre l'ha agafat d'imprevist: "No és gaire còmode, a vegades és un sobresalt dolorós, un cop a les costelles quan l'engrandiment em fa passar pel

costat d'un tresor sense veure'l". Un missatge que titlla de revolucionari i que, com a tal, "no deixarà a ningú tranquil després d'haver començat", ja que el que anomenem cristianisme "comença en la incertesa i la fragilitat". "En realitat, l'Evangeli comença amb la gran vulnerabilitat del nounat". I afegeix: "Aquesta revolució em contrariarà a mi mateixa, ja que m'hauria agradat una recepta de la felicitat, una guia, un manual de vida, un déu guru amb la paraula clara. El déu de l'Evangeli, però, comença depenent, esperant que la humanitat se'l cregui. La primera intranquil·la de l'Evangeli és Maria, ella és el receptacle del gran salt de Déu a la intranquil·litat. Amb l'Evangeli, com amb tot naixement, comença la irreductible intranquil·litat".

Ni blancs, ni negres, tots els matisos del món. Acollir la intranquil·litat, de la manera que ens proposa aquesta autora, no és viure en l'insomni o l'angoixa permanent, sinó "viure la pau d'una benedicció original per no cedir als tranquil·litzants que ens priven de la gràcia de saber ser molestats". Perquè, com ella mateixa conclou: "Intranquil és qui es deixa mirar als ulls i interroga fins al fons de si mateix per la paraula singular d'un altre. I, sovint, aquest altre que ens ve no és el que esperàvem".

OPINIÓ

Cultivar la llibertat interior

SÍLVIA PALAU PUJOLS
CENTRE ZEN BARCELONA

La filòsofa Judith Butler, en la seva última visita a Barcelona, deia que la llibertat és quan ens podem moure pel carrer sense por de violència, quan podem dir el que pensem sense por d'empresonament, i afegia que la llibertat només s'exerceix quan la llibertat d'un mateix és la llibertat de l'altre i es pot gaudir conjuntament. Certament som lliures si podem caminar, reunir-nos o expressar-nos sense imposicions o coercions, si podem compartir la nostra llibertat amb la dels altres.

Hi ha, però, una altra llibertat que no pot ser coaccionada o reprimida i és la llibertat interior. Pere Taiho Secorún, monjo i mestre zen, ens deia en un retir que una persona pot ser lliure, fins i tot a la presó, quan la seva ment és lliure. D'entrada hem de recordar que naixem amb molts condicionants que ens venen donats, des del país i la situació familiar fins a les condicions físiques heretades. Per no escollir no podem ni decidir el co-

Hi ha una altra llibertat que no pot ser coaccionada o reprimida i és la llibertat interior

lor dels nostres ulls. D'altra banda, tampoc podem triar situacions que ens porta la vida com pot ser una malaltia. Però sí que som lliures d'incidir en la manera de viure allò que ens està passant. L'espai on sí que podem exercir la nostra llibertat és en la manera com actuem a partir d'aquests condicionants. En aquest espai l'element clau per actuar lliurement és l'actitud de la ment i, perquè sigui lliure, hem de ser capaços d'observar des de certa distància el que apareix a la ment i a la vida, sense enganxar-nos, sense automatismes. Aturar-nos i observar, no des del pla mental sinó des del silenci interior.

Podem ser lliures en una presó o esclaus viatjant pel món quan les idees repetitives o les inèrcies de comportament són les que ens empresonen. El pensament és omnipresent i, si està confús, ens pren la felicitat del moment, ens roba la nostra llibertat.

GETTY

Gent

TEXT:
XXXXXXXXXXXXXX

Títolasdjfh agsdjfhgsjdhadsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Títolasdjfh agsdjfhgsjdhadsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Quisque ut arcu augue, vitae aliquet

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tinci-

dunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl. Maecenas suscipit feugiat lli, nec bibendum orci mi in elit. In ante leo, blandit noe sIn sit amet ris velit. Nulla ac dolor magna, id eleifend velit. Quisque consequat diam in eros suscipit eu fringilla arcu faucibus. Aenean vel diam est, non sodales neque. Fusce sed molestie ipsum. Nam et sagittis purus. In pretium condimen.